

1. Փչեց մեղմ զեփյուն

Պարտեզում եղեմի,
Ծառերը մեղմիկ երգ երգեցին,
Հնչեց թախծաձայն կանչը Տեր Աստծո.
«Ադամ, ո՞ր ես»:

2. Մի՞թե դու կերար

Պարտեզի այն պտղից,
Որից չուտելու պատվերն առար,
Մի՞թե մերժեցիր խոսքերս բոլոր,
Ադամ, ո՞ր ես»:

3. Հնչում է այս ծայնը

Վեց հազարամյակ
Կորսվող մարդկության ականջներում,
Հնչում է, կանչում, փնտրում է, սպասում.
«Ադամ, ո՞ր ես»: